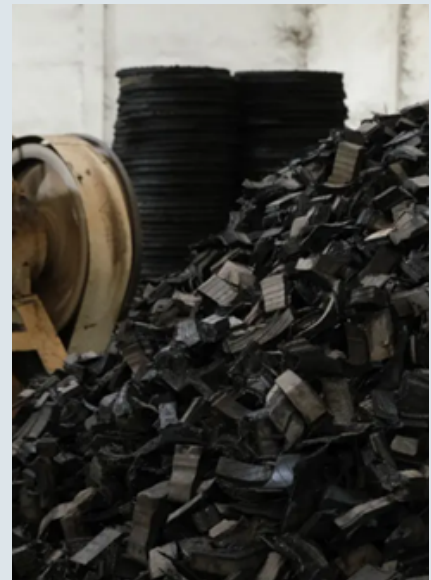

OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS, JAKARTA

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เดือนกุมภาพันธ์ 2567

Prabowo เปิดทางรัฐบาล กลางสร้างระบบชลประทานใน ภูมิภาค

เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2568 หลังการประชุมภาคส่วนอาหาร (Food Affairs Meeting) ณ สำนักงานคณะกรรมการประสานงานด้านอาหาร กรุงจาการ์ตา นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารเปิดเผยว่า ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้ลงนามในคำสั่งประธานาธิบดี (Presidential Instruction: Inpres) ที่เกี่ยวข้องกับระบบชลประทานอย่างเป็นทางการแล้ว ซึ่งการประชุมดังกล่าว มีผู้เข้าร่วมที่สำคัญหลายท่าน อาทิ นาย Prasetyo Hadi รัฐมนตรีสำนักประธานาธิบดี นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร นาย Arief Prasetyo Adi หัวหน้าหน่วยงานอาหารแห่งชาติ และนาย Wahyu Suparyono กรรมการผู้จัดการ Perum Bulog

คำสั่งประธานาธิบดี (Inpres) ว่าด้วยการชลประทานจะให้อำนาจรัฐบาลกลางในการสร้างระบบชลประทานด้านการเกษตรในภูมิภาคต่างๆ เปลี่ยนจากเดิมที่การบริหารจัดการเป็นหน้าที่ของรัฐบาลท้องถิ่น อาทิ ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายกเทศมนตรี นอกจากนี้ นาย Zulkifli ได้แจ้งว่า ได้จัดทำข้อบังคับประธานาธิบดี (Presidential Regulation: Perpres) ว่าด้วยการจัดสรรปุ๋ยอุดหนุน ว่าด้วยดุลยภาพสินค้าพื้นฐาน ตลอดจนว่าด้วยการฝึกอบรมเกษตรกรเรียบร้อยแล้ว โดยคำสั่งประธานาธิบดี 1 ฉบับ และข้อบังคับประธานาธิบดี ทั้ง 3 ฉบับดังกล่าว จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร (Food Self-Sufficiency)

สำหรับข้อบังคับประธานาธิบดีว่าด้วยการจัดสรรปุ๋ยอุดหนุน มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงกระบวนการแจกจ่ายปุ๋ยอุดหนุน โดยกำหนดให้ผู้ผลิตปุ๋ยสามารถจำหน่ายไปยังกลุ่มเกษตรกรโดยตรงได้ ขณะที่ ข้อบังคับประธานาธิบดีว่าด้วยดุลยภาพสินค้าพื้นฐาน กำหนดว่าตั้งแต่ปี 2568 เป็นต้นไป รัฐบาลจะไม่ดำเนินการนำเข้าสินค้าเกษตรหลัก 4 รายการ ได้แก่ ข้าว น้ำตาล เหลือ และข้าวโพดอาหารสัตว์ ส่วนข้อบังคับประธานาธิบดีว่าด้วยการฝึกอบรมเกษตรกร กำหนดให้กระทรวงเกษตรเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการฝึกอบรมให้แก่เกษตรกร แทนที่การบริหารจัดการเดิมที่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของรัฐบาลท้องถิ่น

ที่มา: Kompas วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2568

หมายเหตุ

Presidential Instruction (Inpres) และ Presidential Regulation (Perpres) ต่างกันในแง่ของลักษณะการใช้ และบทบาท ของทั้งสอง:

1. Presidential Instruction (Inpres):

- เป็นคำสั่งที่ออกโดยประธานาธิบดีเพื่อกำหนดแนวทางหรือคำแนะนำในการดำเนินการให้กับหน่วยงานของรัฐบาลในระดับต่างๆ
- ไม่มีความผูกพันทางกฎหมายที่สูงเท่ากับกฎระเบียบ (Regulation) แต่เป็นคำสั่งที่ต้องปฏิบัติตาม
- มักใช้ในการประสานงานหรือการดำเนินการในกรณีเร่งด่วน หรือกรณีที่ต้องการการควบคุมที่เฉพาะเจาะจง

2. Presidential Regulation (Perpres):

- เป็นกฎระเบียบ/ข้อบังคับที่มีความผูกพันทางกฎหมายสูงกว่า เพราะเป็นการกำหนดกฎหมายหรือระเบียบที่ต้องปฏิบัติตามโดยหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาล
- ใช้สำหรับการออกกฎหมายหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินและการกำหนดนโยบายในระดับสูง
- มีผลบังคับใช้และมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนในการปฏิบัติ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของภาครัฐและภาคประชาชน

กระทรวงเกษตรฯ เร่งเตรียมพร้อมรับการลงทุนโคนมจากเวียดนาม

เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้จัดการประชุมติดตามความคืบหน้าของแผนการลงทุนโคนมแบบบูรณาการในอุตสาหกรรมนมของเวียดนามในอินโดนีเซีย ณ กระทรวงเกษตร สืบเนื่องจากที่ประธานสภายุทธศาสตร์ TH Group (Chairwoman of TH Group Strategic Council) ได้ส่งหนังสือถึงนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2568 ซึ่งได้เสนอแนวทางการสนับสนุนการลงทุนและแผนการเดินทางเยือนอินโดนีเซีย ในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2568 นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียพร้อมสนับสนุนการลงทุนครั้งนี้ โดยมั่นใจว่ากระบวนการทางเทคนิคและกฎระเบียบต่างๆ จะดำเนินไปอย่างราบรื่น การลงทุนของ TH Group สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของรัฐบาลในการเพิ่มผลผลิตนมภายในประเทศ และส่งเสริมความมั่นคงทางอาหารที่ขับเคลื่อนโดยภาคปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรจะสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุน รวมถึงให้ความสำคัญกับสุขภาพสัตว์และการจัดหาพืชอาหารสัตว์ให้เพียงพอ

ในฐานะส่วนหนึ่งของการเตรียมความพร้อม กระทรวงเกษตรได้บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยปฏิบัติการทางเทคนิค (The Technical Implementation Unit: UPT) ภายใต้กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เช่น ศูนย์สัตวแพทย์ เมือง Maros (Maros Veterinary Center) ศูนย์พัฒนาและอาหารสัตว์ เมือง Pelaihari (Pelaihari Superior Livestock and Forage Center: BPTU HPT Pelaihari) และศูนย์สัตวแพทย์ เมืองBanjarbaru (Banjarbaru Veterinary Center) โดยหน่วยงานเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการประเมินความพร้อมของพื้นที่ดูแลสุขภาพสัตว์และพัฒนาพืชอาหารสัตว์ใน จ.สุลาเวสีใต้และ จ.กาลิมันตันกลาง นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสนับสนุนให้การลงทุนครั้งนี้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ การประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การลงทุนดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ รวมถึงช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

ขณะเดียวกัน Dr. Nasrullah ผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรีด้านการค้าและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ระบุว่า รัฐบาลท้องถิ่นของ จ.สุลาเวสีใต้ โดยเฉพาะอำเภอ Wajo และอำเภอ Sidrap ควรใช้โอกาสนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับการเตรียมความพร้อมรองรับการลงทุน รัฐบาลท้องถิ่นจำเป็นต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างชัดเจนและปราศจากข้อพิพาท นอกจากนี้ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ และศูนย์สัตวแพทย์เมือง Maros ต้องตรวจสอบด้านเทคนิคเพื่อให้แน่ใจว่าพื้นที่ที่เสนอสามารถรองรับการพัฒนาโคนมแบบบูรณาการได้อย่างแท้จริง ด้วยแผนการเดินทางเยือนอินโดนีเซียของประธาน TH Group รัฐบาลหวังว่าการประชุมครั้งนี้จะช่วยเร่งรัดการดำเนินโครงการลงทุน และนำไปสู่ข้อตกลงด้านการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น โดยคาดหวังว่าการดำเนินงานนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการเพิ่มการผลิตนมในประเทศ และลดการพึ่งพาการนำเข้านมในอนาคต

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร
วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568

เกษตร – ป่าไม้ ผนึกกำลังปลูก พืชเกษตรวนศาสตร์ ปูทางสู่ ความมั่นคงทางอาหาร

เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และ นาย Raja Juli Antoni รัฐมนตรีว่าการกระทรวงป่าไม้ ได้เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการปลูกพืชเกษตรวนศาสตร์ เพื่ออาหาร (Food Agroforestry) ณ หมู่บ้าน Cikawung ตำบล Terisi อำเภอ Indramayu จ.ชวาตะวันตก ซึ่งเป็นแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม้อย่างยั่งยืนที่นำมาใช้ในพื้นที่ป่าของรัฐหรือป่าชุมชน มุ่งเน้นปลูกข้าวไร่ (Upland Rice) ร่วมกับพืชอเนกประสงค์ (Multipurpose Tree Species: MPTS) เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในท้องถิ่นหรือชุมชนดั้งเดิมในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รักษาสมดุลของสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมพลวัตทางสังคมและวัฒนธรรมในระดับชุมชน

นาย Amran เน้นย้ำถึงศักยภาพของการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เกษตรกรรมที่พึ่งพาน้ำฝนผ่านการปลูกพืชแบบผสมกับพืชอาหาร ซึ่งสามารถขยายพื้นที่เพาะปลูกได้มากกว่า 500,000 เฮกตาร์ โดยประมาณ 389,000 เฮกตาร์ อยู่ในเขตป่าเพื่อสังคมและพื้นที่ป่าอื่นๆ หากมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ พื้นที่เพาะปลูกอาจเพิ่มขึ้นถึง 1 ล้านเฮกตาร์ จะช่วยให้อินโดนีเซียบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนภาคการเกษตรอย่างเต็มที่ ตั้งแต่การจัดหาปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยและเมล็ดพันธุ์ ไปจนถึงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร เพื่อเพิ่มผลผลิตและสร้างเสถียรภาพทางอาหารของประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลยังดำเนินมาตรการเพื่อเพิ่มผลผลิตโดยใช้ทรัพยากรที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดผ่านโครงการต่างๆ เช่น ระบบสูบน้ำเพื่อเพิ่มผลผลิต และการพัฒนาพื้นที่นาข้าวในจังหวัดต่างๆ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ผลผลิตข้าวในเดือนมกราคมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 52 เดือนกุมภาพันธ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 51 และเดือนมีนาคมเพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มที่ดีของการผลิตข้าวในประเทศ อย่างไรก็ตาม นาย Amran เน้นย้ำว่า อินโดนีเซียยังคงต้องเฝ้าระวังผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ไม่แน่นอน การพึ่งพาตนเองด้านอาหารคือคำตอบของความท้าทายดังกล่าว เราต้องสร้างความมั่นใจว่าอินโดนีเซียจะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางด้านอาหารของโลก

นาย Amran กล่าวเพิ่มเติมว่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้นเป็นผลจากวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่ให้ความสำคัญกับภาคการเกษตรอย่างเต็มที่ ส่งผลให้อินโดนีเซียสามารถผลิตอาหารที่เพียงพอและมีคุณค่าทางโภชนาการสำหรับประชาชน แม้ในขณะที่หลายประเทศกำลังเผชิญกับปัญหาความอดอยากและภาวะขาดสารอาหารอย่างรุนแรง ขณะเดียวกัน นาย Raja Juli Antoni รัฐมนตรีว่าการกระทรวงป่าไม้ เน้นย้ำว่า การปลูกข้าวในพื้นที่ป่าเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ในการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรที่ดิน เพื่อความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568

หมายเหตุ

ข้าวไร่ (Upland Rice) คือ ข้าวที่ปลูกในพื้นที่สูงหรือพื้นที่ที่ไม่มีระบบชลประทานและอาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติ ในการเจริญเติบโต แตกต่างจาก ข้าวนา ซึ่งปลูกในที่ลุ่มและมักต้องการน้ำขังในการเพาะปลูก

มุ่งสู่การพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล! กระทรวงเกษตรลงพื้นที่ ตรวจโรงงานน้ำตาล Jatitujuh

เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 หลังเสร็จสิ้นกิจกรรมปลูกพืชเกษตรวนศาสตร์ เพื่ออาหาร (Food Agroforestry) อำเภอ Indramayu จ.ชวาตะวันตก ร่วมกับ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร นาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมพื้นที่เพาะปลูก ได้ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมโรงงานน้ำตาล Jatitujuh ในอำเภอ Majalengka จ.ชวาตะวันตก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ ความพยายามของรัฐบาลในการเร่งรัดเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลแห่งชาติ ตลอดจนประเมินความพร้อมของอุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาลเพื่อรองรับการเพิ่ม ผลผลิต รวมถึงการติดตามปริมาณสต็อกน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (White Crystal Sugar: GKP) เพื่อให้มั่นใจว่าอุปทานและราคาน้ำตาลมีเสถียรภาพสำหรับผู้บริโภค ในช่วงเดือนธันวาคม (การถือศีลอด) และวันตรุษอีดิลฟิตรี (วันเฉลิมฉลองการสิ้นสุด ของการถือศีลอด) ในโอกาสนี้ นาย Heru ได้ตรวจสอบปริมาณสต็อกน้ำตาลทรายขาว บริสุทธิ์ภายในโกดังของโรงงาน พร้อมหารือกับผู้บริหารเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา ศักยภาพการผลิตให้สอดคล้องกับเป้าหมายของภาครัฐ

จากการประเมินผลผลิตน้ำตาลในรอบการหีบอ้อยปี 2567 พบว่าผลผลิตน้ำตาล ทรายขาวบริสุทธิ์ทั่วประเทศอยู่ที่ 2,456,514 ตัน จากพื้นที่เก็บเกี่ยวอ้อย 520,823 เฮกตาร์ ซึ่งมีผลผลิตอ้อยรวมทั้งสิ้น 33,216,612 ตัน และมีค่าผลผลิตน้ำตาลเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 7.42 อย่างไรก็ตาม ความท้าทายในการตอบสนองความต้องการบริโภค น้ำตาลในประเทศยังคงเป็นประเด็นสำคัญ เนื่องจากความต้องการน้ำตาลของประเทศ อยู่ที่ 9.1 ล้านตันต่อปี แบ่งเป็น 3.4 ล้านตันสำหรับการบริโภคในครัวเรือน และ 5.7 ล้านตันสำหรับอุตสาหกรรม

ก่อนหน้านี้ นาย Amran ได้ย้ำถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการบรรลุเป้าหมายการ พึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้า โดยระบุว่า อินโดนีเซียไม่สามารถ พึ่งพาการนำเข้าน้ำตาลอย่างต่อเนื่องได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้จัดทำยุทธศาสตร์ที่เป็นรูป ธรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตในประเทศ ซึ่งครอบคลุมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพในพื้นที่เพาะ ปลูกที่มีอยู่ และการขยายพื้นที่เพาะปลูกใหม่ เป้าหมายในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าคือ ไม่เพียง แต่สามารถตอบสนองความต้องการภายในประเทศได้เท่านั้น แต่ยังมุ่งมั่นที่จะมี ศักยภาพในการก้าวสู่เป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำตาลอีกด้วย

(หน้าต่อไป)

ขณะที่ นาย Heru ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมระหว่างการตรวจเยี่ยมโรงงานน้ำตาลว่า หนึ่งในกลยุทธ์หลักในการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล คือการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพาะปลูกอ้อยที่มีอยู่ และการขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มเติม ปัจจุบันอินโดนีเซียมีพื้นที่เพาะปลูกอ้อยประมาณ 520,000 เฮกตาร์ ซึ่งให้ผลผลิตน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์กว่า 2.4 ล้านตัน โดยวางแผนเพิ่มประสิทธิภาพการปลูกผ่านเทคนิค Rawat Ratoon และ Bongkar Ratoon ควบคู่ไปกับการขยายพื้นที่เพาะปลูกอ้อยให้ถึง 700,000 เฮกตาร์ เป้าหมายคือผลผลิตน้ำตาลจะเพิ่มขึ้นเป็น 10.6 ล้านตัน ซึ่งไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการภายในประเทศ แต่ยังสามารถสร้างส่วนเกิน 1.5 ล้านตัน ได้อีกด้วย

นอกจากนี้ นาย Heru ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ทันสมัย และการส่งเสริมความร่วมมือกับเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยรายย่อยเพื่อเพิ่มผลผลิต โรงงานน้ำตาลต้องมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพียงพอ และเกษตรกรได้รับการสนับสนุนอย่างเหมาะสม ทั้งในด้านพันธุ์อ้อย คุณภาพ ปุ๋ย และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เช่น สินเชื่อธุรกิจประชาชน (KUR - Kredit Usaha Rakyat) ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในการผลิต

ทั้งนี้ ในพื้นที่ปฏิบัติงานของบริษัทโรงงานน้ำตาล Rajawali II จ.ชวาตะวันตก มีพื้นที่หีบอ้อยรวม 18,164 เฮกตาร์ โดยมีปริมาณอ้อย 944,896 ตัน และผลิตน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ได้ 67,654 ตัน ปัจจุบัน โรงงานน้ำตาล Rajawali II บริหารโรงงานน้ำตาล 4 แห่ง ได้แก่ โรงงานน้ำตาล Sindanglaut โรงงานน้ำตาล Tersana Baru โรงงานน้ำตาล Jatitujuh และโรงงานน้ำตาล Subang อย่างไรก็ตาม โรงงานน้ำตาล Subang ได้ยุติการดำเนินงานตั้งแต่ปี 2561 เนื่องจากขาดแคลนวัตถุดิบ ส่งผลให้อ้อยจากพื้นที่ Subang ต้องถูกนำไปหีบที่โรงงานน้ำตาล Jatitujuh ในอำเภอ Majalengka ซึ่งนาย Heru แสดงความเชื่อมั่นว่า ด้วยมาตรการต่างๆ ที่รัฐบาลดำเนินการอยู่ อินโดนีเซียจะสามารถบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลได้ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า

ที่มา: กรมพืชเศรษฐกิจ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2568

หมายเหตุ

Rawat Ratoon และ Bongkar Ratoon เป็นเทคนิคในการบริหารจัดการไร่อ้อยเพื่อเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพของการเพาะปลูก โดยมีความหมายดังนี้:

1. Rawat Ratoon เป็นการดูแลและบำรุงหน่ออ้อยที่งอกขึ้นใหม่จากลำต้นเดิมหลังการเก็บเกี่ยว (Ratoon Crop) โดยไม่ต้องไถพรวนหรือปลูกใหม่ ซึ่งช่วยลดต้นทุนการผลิตและยืดอายุการเพาะปลูกของอ้อย

Bongkar Ratoon เป็นการปรับเปลี่ยนแปลงปลูกโดยการไถพรวนและปลูกอ้อยใหม่ เมื่ออ้อยเดิมให้ผลผลิตลดลง เพื่อฟื้นฟูสภาพของพื้นที่เพาะปลูกและเพิ่มผลผลิตในรอบถัดไป

เกษตรยืนยันสต็อกเนื้อสัตว์ เพียงพอต่อความต้องการใน ช่วงรอมฎอนและตรุษอีดีลฟิตรี!

เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2568 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า การจัดหาสต็อกเนื้อสัตว์สำหรับช่วงเดือนรอมฎอนที่จะมาถึงจะยังคงอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและควบคุมได้ โดยยอมรับว่ารัฐบาลมีแผนที่จะนำเข้าเนื้อสัตว์ในปริมาณจำกัด เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการเนื้อสัตว์ในช่วงดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินการผ่านรัฐวิสาหกิจ (BUMN) ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือของรัฐที่ใช้เพื่อสนับสนุนผลประโยชน์ของชาติ และปรับทิศทางให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลเพื่อรักษาเสถียรภาพของราคา และการจัดหาสินค้า รวมทั้งการดำเนินนโยบายกลยุทธ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า ซึ่งการเพิ่มขึ้นของความต้องการในช่วงเดือนรอมฎอนเป็นเหตุผลหลักที่รัฐบาลตัดสินใจดำเนินการนำเข้าเนื้อสัตว์

ขณะเดียวกัน นาย Sudaryono ได้เรียกร้องให้ประชาชนอย่าตื่นตระหนก เนื่องจากรัฐบาลกำลังดำเนินการอย่างเต็มที่เพื่อจัดหาสินค้าอุปโภคบริโภค โดยการดำเนินการทั้งหมดจะเป็นไปตามความต้องการของตลาด และรัฐบาลมั่นใจว่าเนื้อสัตว์จะมีพร้อมก่อนเดือนรอมฎอน การนำเข้าจะมาจากประเทศบราซิล ออสเตรเลีย และประเทศอื่นๆ ที่ได้รับการอนุมัติ นอกจากนี้ ได้ย้ำถึงความสำคัญของการเสริมสร้างโภชนาการ โดยเฉพาะการบริโภคเนื้อสัตว์ ไม่เพียงแต่ในช่วงเดือนรอมฎอน แต่ควรเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของประชาชน เพื่อลดปัญหาการขาดโภชนาการในเด็ก (Stunting) และยังช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโปรตีนได้ในราคาที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการปัญหาการขาดสารอาหารและช่วยให้ผู้บริโภคได้รับสารอาหารที่ดีจากโปรตีนมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน นาย Arief Prasetyo Adi หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) รับประกันว่าความพร้อมในการจัดหาสินค้าอุปโภคบริโภคจะเพียงพอ โดยสต็อกเนื้อสัตว์ที่มีอยู่ในขณะนี้คาดว่าจะมีจำนวนถึง 120,000 ตันจนถึงวันตรุษอีดีลฟิตรี และรัฐบาลจะจัดการกระจายสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

KKP ขับเคลื่อน “หมู่บ้านท่องเที่ยวทางทะเล” พลิกฟื้นเศรษฐกิจชายฝั่ง สู่ความยั่งยืน

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ยังคงเดินหน้าขับเคลื่อนการเติบโตของเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) ซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญของรัฐบาลภายใต้การบริหารงานของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ผ่านโครงการหมู่บ้านท่องเที่ยวทางทะเล (Dewi Bahari) นับตั้งแต่ปี 2559 กองบริการทางทะเล (Directorate of Maritime Services) กรมกิจการทางทะเลและการบริหารพื้นที่ทางทะเล (Directorate General of Maritime Affairs and Sea Space Management: DG PKRL) ได้ดำเนินโครงการเชิงยุทธศาสตร์หลายโครงการเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเลของอินโดนีเซีย โดยสิ้นปี 2567 มีหมู่บ้านชายฝั่ง 108 แห่ง ได้รับการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเล

นาย Victor Gustaaf Manoppo อธิบดีกรมกิจการทางทะเลและการบริหารพื้นที่ทางทะเล เปิดเผยว่า ตั้งแต่มีการประกาศใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 93 ปี 2563 ว่าด้วยหมู่บ้านท่องเที่ยวทางทะเล (Marine Tourism Village) การดำเนินโครงการดังกล่าวมีความเป็นระบบมากขึ้น โดยแนวคิด Dewi Bahari เป็นการบูรณาการ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยอาศัยชุมชนเป็นศูนย์กลาง ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น มาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และการเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการในภาคการท่องเที่ยว การพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวทางทะเลไม่ได้เป็นเพียงการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเลเท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนชายฝั่ง และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่เหล่านี้

ในขณะเดียวกัน นาย Miftahul Huda ผู้อำนวยการกองบริการทางทะเล ระบุว่า การสนับสนุนของ KKP ไม่จำกัดเฉพาะการออกกฎระเบียบเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงการจัดหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่างๆ เช่น เรือท่องเที่ยว อุปกรณ์ดำน้ำ (snorkeling) ร้านค้าผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ไปจนถึงอุปกรณ์ดำน้ำลึก อีกทั้งยังมีการจัดฝึกอบรมการบริหารจัดการธุรกิจให้แก่ชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนให้สามารถบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวอย่างมืออาชีพ ตั้งแต่เปิดตัวโครงการในปี 2563 Dewi Bahari ได้บรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม โดยจนถึงปี 2567 มีหมู่บ้านท่องเที่ยวทางทะเล 23 แห่งที่ได้รับการรับรองตามประกาศของอธิบดีกรม PKRL ฉบับที่ 53 ปี 2566 และมีแผนจะเพิ่มอีก 7 แห่งภายในปีนี้ หลายหมู่บ้านประสบความสำเร็จในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เพิ่มโอกาสการจ้างงานใหม่ และผสานธุรกิจในพื้นที่ เช่น อาหารพื้นเมือง งานหัตถกรรม และโฮมสเตย์ เข้ากับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน KKP จัดฝึกอบรมด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางทะเลทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์อย่างต่อเนื่อง โดยหลักสูตรการอบรมครอบคลุมหัวข้อต่างๆ เช่น การบริการที่เป็นเลิศ (Excellent Service) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว (Product Diversification) การตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) และการรับรองมาตรฐานมัคคุเทศก์ (Tour Guide Certification) เพื่อให้แน่ใจว่าบริการด้านการท่องเที่ยวมีมาตรฐานที่สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศและนานาชาติ โครงการพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวทางทะเลยังเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเศรษฐกิจสีน้ำเงินที่ริเริ่มโดยนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ซึ่งให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน การยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนชายฝั่ง และการอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเลเพื่อคนรุ่นต่อไป

กระทรวงเกษตรแจกวัคซีน ป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย ระยะที่สองในชาวตะวันออก

กระทรวงเกษตร อินโดนีเซียได้ดำเนินการแจกจ่ายวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease: FMD) จำนวน 652,300 โดส ไปยัง 38 เมืองและเขตใน จ.ชาวตะวันออก การจัดส่งวัคซีนระยะที่ 2 นี้เป็นส่วนหนึ่งของ ยุทธศาสตร์แห่งชาติในการควบคุมโรค FMD ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน (APBN) และงบประมาณท้องถิ่น (APBD) ของ จ.ชาวตะวันออก นาย Adhy Karyono รักษาการผู้ว่าราชการ จ.ชาวตะวันออก เปิดเผยว่า โครงการฉีดวัคซีนนี้เป็นตัวชี้วัดสำคัญของความสำเร็จของมาตรการในการควบคุมโรค FMD ในอินโดนีเซีย พร้อมทั้งกล่าวว่า การปฏิบัติตามแนวทางของกระทรวงเกษตร อินโดนีเซียจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพปศุสัตว์ในจังหวัดอื่นๆ ทั่วประเทศ

ขณะที่ นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเร่งรัดการฉีดวัคซีนและการรายงานข้อมูลเข้าสู่ระบบสารสนเทศสุขภาพสัตว์แห่งชาติ (Sistem Informasi Kesehatan Hewan Nasional: iSIKHNAS) โดยกล่าวว่า อัตราการฉีดวัคซีนในพื้นที่อาจสูงกว่าข้อมูลที่มีการบันทึก เนื่องจากมีวัคซีนที่ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณท้องถิ่น จากภาคเอกชนผ่านโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และมีเกษตรกรที่ฉีดวัคซีนให้ปศุสัตว์ของตนเองด้วย นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรได้จัดสรรวัคซีนโรค FMD สำหรับ จ.ชาวตะวันออกจำนวน 1.69 ล้านโดส แบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่

•ระยะที่ 1 (มกราคม – มีนาคม 2568) แจกจ่ายแล้ว 822,000 โดส

•ระยะที่ 2 (กรกฎาคม – กันยายน 2568) มีแผนแจกจ่าย 868,000 โดส

ขณะนี้ จากวัคซีน 165,000 โดส ที่ได้ส่งมอบไปแล้ว อัตราการฉีดวัคซีนอยู่ที่ร้อยละ 84.2 อย่างไรก็ตาม ตัวเลขที่แท้จริงอาจสูงกว่านี้ หากสามารถบันทึกข้อมูลการฉีดวัคซีนที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนและโครงการช่วยเหลืออื่นๆ ได้อย่างครบถ้วน

นอกจากนี้ จ.ชาวตะวันออกได้ประกาศสถานะฉุกเฉินจากภัยพิบัติที่เกิดจากโรค FMD ตามมติผู้ว่าราชการจังหวัดหมายเลข 31/2568 ซึ่งทำให้สามารถใช้งบประมาณฉุกเฉินในการจัดซื้อวัคซีนได้อย่างทันทีทันใด นาง Indiyah Aryani หัวหน้าสำนักงานปศุสัตว์และสุขภาพสัตว์ประจำ จ.ชาวตะวันออก แสดงความหวังว่าการฉีดวัคซีนจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องจนกว่า จ.ชาวตะวันออกจะปลอดจากโรค FMD โดยข้อมูลจากศูนย์สัตวแพทย์สุราบายา (Balai Besar Veteriner Farma (BBVF) Surabaya) ระบุว่า เชื้อไวรัสโรค FMD ที่ระบาดในปัจจุบันยังคงเป็นสายพันธุ์เดียวกับการระบาดในปี 2565 ทั้งนี้ นับตั้งแต่การเร่งฉีดวัคซีนเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2567 จำนวนปศุสัตว์ติดเชื้อลดลงอย่างต่อเนื่อง และข้อมูลจาก iSIKHNAS ระบุว่า ร้อยละ 88 ของโคที่ติดเชื้อได้ฟื้นตัวแล้วภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 ซึ่งการกระจายวัคซีนในระยะที่ 2 ถือเป็นข้อพิสูจน์ถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการปกป้องภาคปศุสัตว์และช่วยบรรเทาผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2568

รัฐบาลเตรียมออกคำสั่งประธานาธิบดี กำหนดราคาขั้นต่ำรับซื้อข้าวเปลือก 6,500 รูเปียห์

เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2568 ในการประชุมประสานงานระดับชาติว่าด้วยการรักษาเสถียรภาพอุปทานและราคาสินค้าอาหารช่วงเดือนธันวาคมและเทศกาลเลอบารัน 2568 ซึ่งจัดขึ้นโดยสำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Agency: Bapanas) ในรูปแบบไฮบริด ณ กรุงจาการ์ตา นาย Muhammad Siradj Parwito ผู้ช่วยรองเลขาธิการฝ่ายรักษาเสถียรภาพราคาอาหารกระทรวงประสานงานด้านอาหาร เปิดเผยว่า ขณะนี้รัฐบาลอยู่ระหว่างการจัดทำคำสั่งประธานาธิบดี (Inpres) ว่าด้วยข้อกำหนดให้ Bulog และโรงสีข้าวต้องรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในราคาขั้นต่ำ 6,500 รูเปียห์/กิโลกรัม ทั้งนี้ คำสั่งดังกล่าวยังให้อำนาจ Bulog สามารถรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรได้โดยไม่มีข้อจำกัดด้านคุณภาพ ภายใต้ราคาขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนด (HPP) ทั้งยังเป็นการสนับสนุนมติของหัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ฉบับที่ 14 ปี 2568 ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมจากมติเดิม ฉบับที่ 2 ปี 2568 ว่าด้วยการปรับปรุง HPP และการกำหนดอัตราหักลดราคาข้าวเปลือกและข้าวสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

นาย Siradj กล่าวเพิ่มเติมว่า คำสั่งประธานาธิบดี (Inpres) มีความสำคัญในฐานะกรอบกฎหมายรองรับภารกิจของ Bulog ที่ได้รับมอบหมายให้จัดซื้อข้าวเปลือกและข้าวสารจากภายในประเทศในปริมาณ 3 ล้านตัน ซึ่งขณะนี้ได้จัดทำร่างคำสั่งดังกล่าวแล้วและอยู่ระหว่างการพิจารณา เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการหารือจะมีการแนบผลการพิจารณาไปพร้อมกับหนังสือจากรัฐมนตรีกระทรวงประสานงานด้านอาหารถึงประธานาธิบดี Prabowo Subianto เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป นอกจากนี้ นาย Siradj ยังกล่าวถึงอุปสรรคหลายประการในการดูดซับข้าวของ Bulog โดยเฉพาะใน จ.สุลาเวสีใต้ ซึ่ง Bulog มีศักยภาพในการรับซื้อข้าวสารได้เพียง 160,000 ตัน ขณะที่ปริมาณผลผลิตในพื้นที่สูงถึง 460,000 ตัน ส่งผลให้เกิดความแตกต่างของราคาข้าวเปลือกที่ Bulog รับซื้อกับที่พ่อค้าคนกลางหรือโรงสีรับซื้อ โดย Bulog รับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในราคากิโลกรัมละ 6,500 รูเปียห์/กิโลกรัม ขณะที่ข้าวเปลือกของเกษตรกรที่ไม่ได้รับการดูดซับจาก Bulog มักมีราคาต่ำกว่าราคาขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนด (HPP) เพื่อแก้ปัญหานี้ รัฐบาลได้กำหนดให้ทั้ง Bulog และโรงสีขนาดเล็ก กลางและใหญ่ต้องรับซื้อข้าวเปลือกของเกษตรกรในราคาขั้นต่ำตามที่กำหนด และ Bulog ต้องซื้อข้าวจากโรงสีที่รับซื้อข้าวเปลือกตาม HPP ในราคา 6,500 รูเปียห์/กิโลกรัม

ด้านศักยภาพในการจัดเก็บข้าว นาย Arief Prasetyo Adi หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) เปิดเผยว่า รัฐบาลได้มอบหมายให้ Bulog แสวงหาโกดังพันธมิตรเพื่อรองรับการจัดเก็บข้าวสำรองของรัฐบาล (Government Rice Reserve: CBP) โดยคำนึงถึงปริมาณ CBP ที่ต้องบริหารจัดการไปจนถึงสิ้นปี 2568 ทั้งนี้ ณ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2568 Bulog มีสต็อกข้าวอยู่ที่ 1.9 ล้านตัน และหากรวมกับปริมาณข้าวที่มีแผนจัดซื้อเพิ่มเติมอีก 3 ล้านตัน สต็อกข้าวของ Bulog อาจเพิ่มขึ้นเกือบถึง 5 ล้านตัน โดยคาดว่าภายในสิ้นปี 2568 ปริมาณสต็อกข้าวของ Bulog จะไม่น้อยกว่า 2 ล้านตัน

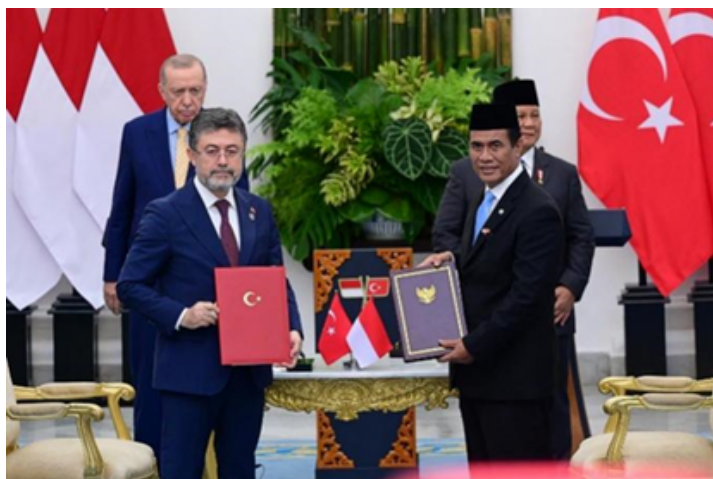
อินโดนีเซียและตุรกีลงนามบันทึก ความเข้าใจเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ ด้านเกษตรกรรม

เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2568 ณ ทำเนียบโบกอร์ เมืองโบกอร์ จ.ชวาตะวันตก ประธานาธิบดี Prabowo Subianto แห่งอินโดนีเซีย และประธานาธิบดี Recep Tayyip Erdoğan แห่งตุรกี เป็นสักขีพยานในพิธีลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MoU) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการเกษตร โดยมีนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย และนาย İbrahim Yumaklı รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและป่าไม้ ตุรกี เป็นผู้แทนลงนามของทั้งสองฝ่าย บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ครอบคลุมความร่วมมือใน 13 ประเด็นหลัก สะท้อนถึงความเป็นหุ้นส่วนที่แน่นแฟ้นและความมุ่งมั่นร่วมกันในการพัฒนาความร่วมมือด้านเกษตรกรรมให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ภายใต้กรอบความร่วมมือดังกล่าว ทั้งสองฝ่ายให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญของทั้งสองประเทศ ความร่วมมือครั้งนี้ครอบคลุมหลายด้าน ได้แก่ การผลิตพืช การป้องกันโรคพืช โรคสัตว์ สุขภาพสัตว์ และกระบวนการแปรรูปอาหารและอาหารสัตว์ โดยสินค้าเกษตรที่เป็นเป้าหมายของการส่งออก ได้แก่ กาแฟ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา เครื่องเทศ (พริกไทย จันทน์เทศ และอบเชย) ชา โกโก้ และผลไม้เมืองร้อน (มะม่วง สับปะรด และกล้วย) รวมถึงผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ เช่น สัตว์ปีกและเนื้อสัตว์แปรรูปจากอินโดนีเซีย ขณะที่อินโดนีเซียจะนำเข้าข้าวสาลีจากตุรกี เพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ

นอกจากการส่งเสริมการส่งออกแล้ว ความร่วมมือดังกล่าวยังครอบคลุมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตร การแลกเปลี่ยนข้อมูล การฝึกอบรมทางเทคนิค การวิจัยร่วมกัน และการนำระบบเกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture) มาใช้ในภาคเกษตรกรรม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ทั้งสองประเทศตกลงจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่อประเมินและติดตามผลการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและความยั่งยืน โดยนาย Amran ระบุว่า ตุรกีเป็นพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของอินโดนีเซียในภูมิภาคยุโรปและเอเชียตะวันตก และความร่วมมือครั้งนี้จะช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียในตลาดโลก ตลอดจนสร้างโอกาสใหม่ในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนของทั้งสองประเทศ บันทึกความเข้าใจฉบับนี้มีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา 5 ปี และสามารถขยายระยะเวลาออกไปตามที่ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบ ทั้งนี้ ความร่วมมือดังกล่าวคาดว่าจะจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยขยายตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียและตุรกีในเวทีการค้าระหว่างประเทศ

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2568

ICOPE 2025: อินโดนีเซียดัน ปาล์มน้ำมันสู่เวทีโลก

เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2568 ในการประชุมนานาชาติว่าด้วยปาล์มน้ำมันและสิ่งแวดล้อม (International Conference of Oil Palm and Environment: ICOPE 2025) ที่จัดขึ้น ณ จังหวัดบาห์ลี นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย ได้เน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในฐานะปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจและพลังงานที่ยั่งยืน พร้อมทั้งเชิญชวนผู้ประกอบการและนักพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันจากทั่วโลกให้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิต เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและสนับสนุนการพัฒนาแหล่งพลังงานที่ยั่งยืน อีกทั้งยังกล่าวถึงความจำเป็นของการส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน ตลอดจนการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่สามารถยกระดับประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันให้สูงขึ้น

นอกจากนี้ นาย Sudaryono ได้ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของภาคการเพาะปลูกและอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและระดับสากล อีกทั้งยังมีบทบาทเชิงกลยุทธ์ในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอินโดนีเซียในฐานะหนึ่งในผู้เล่นหลักของตลาดปาล์มน้ำมันโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาไบโอดีเซลจากปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลภายใต้การบริหารงานของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ปัจจุบัน รัฐบาลมีเป้าหมายในการส่งเสริมโครงการไบโอดีเซล B14 และ B15 พร้อมมุ่งสู่การพัฒนา B40 ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการเพิ่มมูลค่าให้กับปาล์มน้ำมันในฐานะวัตถุดิบพลังงานทางเลือก เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากฟอสซิล

ขณะเดียวกัน อินโดนีเซียยังให้ความสำคัญกับการปรับปรุงสวนปาล์มน้ำมันเก่า (replanting) เพื่อทดแทนต้นปาล์มให้ผลผลิตน้อย ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญในการรักษาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ นโยบายดังกล่าวสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลอินโดนีเซียในการสร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจกับความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว ขณะที่ นาย Jean-Pierre Caliman ประธานการประชุม ICOPE 2025 ได้กล่าวว่า การประชุมครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน พร้อมเน้นย้ำว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นความท้าทายสำคัญของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะคลื่นความร้อนที่รุนแรง ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ กระบวนการผสมเกสรของพืช และคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ ดังนั้น ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกรรายย่อย นักวิชาการ และนักเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม จึงเป็นกุญแจสำคัญในการผลักดันอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันให้เติบโตอย่างยั่งยืนในอนาคต

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2568

เพิ่มมูลค่าให้มะพร้าว! กระทรวงเกษตรฯ เตรียมกลยุทธ์เร่งผลักดันการแปรรูป

กระทรวงเกษตร โดยกรมพืชเศรษฐกิจ จัดการประชุมการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำของมะพร้าว เพื่อหารือเกี่ยวกับร่างโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมปลายน้ำของมะพร้าว อันเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาคาความขาดแคลน และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์แปรรูปจากมะพร้าว การประชุมนี้จัดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อคำสั่งของประธานาธิบดีตามมติที่ 1 ปี 2568ว่าด้วยการจัดตั้งคณะทำงานเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำและความมั่นคงทางพลังงานแห่งชาติ ซึ่งได้แต่งตั้งนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรให้ดำรงตำแหน่งรองประธานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำภาคการเกษตร

ในโอกาสนี้ นาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมพื้นที่เพาะปลูก กล่าวว่าปริมาณผลผลิตมะพร้าวของประเทศยังสามารถรองรับความต้องการภายในประเทศได้ อย่างไรก็ตาม ราคามะพร้าวที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องกลายเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องให้ความสนใจ ปัจจุบันอินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตมะพร้าวรายใหญ่อันดับสองของโลก และเป็นผู้ส่งออกมะพร้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากมะพร้าวรายใหญ่อันดับสองของโลกเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงผลผลิตต่อพื้นที่ อินโดนีเซียยังคงอยู่ในอันดับที่สี่ของโลก ทั้งนี้ การสร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของเกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการรับรองความยั่งยืนของอุตสาหกรรม การยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร และทำให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม

นาย Anthony Wonsono ผู้แทนบริษัท PT. Pacifik Eastern Coconut Utama จำกัด ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ควรได้รับการสนับสนุนในการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต โดยเฉพาะในด้านการแปรรูปเส้นใยมะพร้าว ซึ่งมีศักยภาพสูงในตลาดอุตสาหกรรมยานยนต์ ขณะที่นาย Cepi Mangkubumi ประธานสมาคมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมะพร้าวแห่งอินโดนีเซีย (Hipski) เน้นถึงความจำเป็นที่รัฐบาลต้องให้การสนับสนุนด้านการส่งเสริมการค้าและการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าว ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมะพร้าวได้เสนอข้อเสนอแนะหลายประการ อาทิ

1. การจำกัดการส่งออกมะพร้าวแบบผลสดชั่วคราวเป็นระยะเวลา 6 เดือนเพื่อคุ้มครองตลาดภายในประเทศ
2. การเพิ่มภาษีส่งออก เพื่อนำรายได้มาสนับสนุนโครงการฟื้นฟูสวนมะพร้าว
3. การจัดทำแผนปฏิบัติการของแต่ละกระทรวงให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำของมะพร้าว
4. การปรับปรุงพันธุ์มะพร้าวด้วยสายพันธุ์ที่มีคุณภาพสูงและเพิ่มผลผลิต ผ่านโครงการปลูกทดแทน
5. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจผ่านโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR) เพื่อสนับสนุนการจัดหาเมล็ดพันธุ์และการให้คำแนะนำแก่เกษตรกร

ขณะเดียวกัน นาย Piet Hein Onthony หัวหน้าสำนักงานเกษตร จ.มาลูกูเหนือ เปิดเผยว่ารัฐบาลท้องถิ่นได้ออกหนังสือเวียนของผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อกำหนดการส่งออกมะพร้าวแบบผลสด และเร่งผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำผ่านการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนท้องถิ่น

การประชุมครั้งนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการแก้ไขปัญหาคาความท้าทายของอุตสาหกรรมมะพร้าว และเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์แปรรูปจากมะพร้าว ด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาล ภาคธุรกิจ และเกษตรกร อินโดนีเซียมีโอกาสดำเนินการเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมมะพร้าวระดับโลก ควบคู่ไปกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเกษตรกร และสร้างความยั่งยืนให้แก่อุตสาหกรรมมะพร้าวของประเทศในระยะยาว

KKP เดินหน้าสร้างความเข้มแข็งให้กับแนวชายฝั่งผ่านโครงการปลูกพืชชายฝั่งในพื้นที่เสี่ยงภัย

เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2568 นายVictor Gustaaf Manoppo อธิบดีกรมกิจการทางทะเลและบริหารพื้นที่ทางทะเล (Directorate General of Maritime Affairs and Sea Space Management: DG PKRL) เปิดเผยว่า กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เดินหน้าส่งเสริมความเข้มแข็งของแนวชายฝั่ง ผ่านโครงการปลูกพืชชายฝั่งในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ นับเป็นหนึ่งในแนวทางแก้ไขปัญหามันพื้นฐานระบบนิเวศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยลดผลกระทบจากคลื่นสึนามิ ในปี 2567 KKP ได้ดำเนินโครงการปลูกพืชชายฝั่งในอำเภอPangandaran จ.ชวาตะวันตก และอำเภอTanggamanus จ.ลัมปุง โดยระบุว่า การปลูกพืชชายฝั่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การบรรเทาภัยพิบัติแห่งชาติ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชายฝั่งอย่างยั่งยืน

นาย Victor ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า โครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามข้อบังคับรัฐบาล (Government Regulation) ฉบับที่ 64 ปี 2553 ว่าด้วยการบรรเทาภัยพิบัติในพื้นที่ชายฝั่งและหมู่เกาะขนาดเล็ก และข้อบังคับของประธานาธิบดี (Presidential Regulation) ฉบับที่ 93 ปี 2562 ว่าด้วยการเสริมสร้างและพัฒนาระบบข้อมูลแผ่นดินไหวและการเตือนภัยสึนามิ ตัวอย่างเช่น ในหมู่บ้านKarangjaladri อำเภอPangandaran จ.ชวาตะวันตก KKP ได้ดำเนินการปลูกต้นสนทะเลจำนวน 3,125 ต้น บนพื้นที่ 5 เฮกตาร์ โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาเพื่อให้มั่นใจว่าผลประโยชน์ของโครงการนี้จะคงอยู่ในระยะยาว นอกจากนี้ ในอำเภอTanggamanus จ.ลัมปุง ได้มีการดำเนินโครงการลักษณะเดียวกัน ด้วยขนาดพื้นที่ 5 เฮกตาร์ และปลูกต้นสนทะเลอีก 3,125 ต้น ในหมู่บ้านPekon Karang Anyar ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผลการศึกษาความเสี่ยงภัยพิบัติระบุว่ามีความเปราะบางสูงต่อคลื่นสึนามิ อันเนื่องมาจากกิจกรรมทางธรณีวิทยาในน่านน้ำโดยรอบ

ในขณะเดียวกัน นาย Muhammad Yusuf ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งและหมู่เกาะขนาดเล็ก (Director of Coastal and Small Islands) เน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการรักษาความยั่งยืนของโครงการนี้ โดยระบุว่า ชุมชนชายฝั่งมีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์และดูแลพืชชายฝั่ง ดังนั้นเราจึงให้การสนับสนุนทางเทคนิคและเสริมสร้างศักยภาพแก่พวกเขา เพื่อให้ระบบนิเวศชายฝั่งได้รับการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ โครงการของ KKP ยังครอบคลุมถึงการปลูกต้นไม้เป็นรั้วกันลม (Installation of plant protection fences) การสร้างระบบชลประทานที่ใช้บ่อน้ำเป็นแหล่งน้ำหลักและอ่างเก็บน้ำ การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์พื้นที่ชายฝั่ง รวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยึดหลักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของแนวชายฝั่งผ่าน แนวทางเชิงระบบนิเวศ โดยมีการส่งเสริมความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อสนับสนุนความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม และยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง

โคเนื้อนำเข้าล็อตแรก เสริมความมั่นคง อุตสาหกรรมปศุสัตว์อินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2568 นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์ และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยว่า โคเนื้อพันธุ์จำนวน 200 ตัว และโคขุนจำนวน 3,000 ตัว จากเครือรัฐออสเตรเลียได้เดินทางถึงท่าเรือ Tanjung Priok อินโดนีเซีย การนำเข้าในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของภาคเอกชนในการเสริมสร้างประชากรโคเนื้อภายในประเทศ และลดการพึ่งพาการนำเข้าเนื้อโคจากต่างประเทศ การนำเข้าโคเนื้อครั้งนี้ดำเนินการโดยบริษัท PT. Lembu Jantan Perkasa จำกัด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของประเทศ (The long-term strategy of the livestock industry) โดยคาดว่าจะการนำเข้าโคพันธุ์จากออสเตรเลียในครั้งนี้จะช่วยเร่งการเพิ่มผลผลิตเนื้อโคภายในประเทศ ซึ่งการนำเข้าโคพันธุ์เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎกระทรวงเกษตร ฉบับที่ 15 ปี 2564 ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการขุนโค (Feedlotter) ต้องนำเข้าโคพันธุ์อย่างน้อยร้อยละ 3 ของความจุคอกเลี้ยง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและขยายประชากรโคภายในประเทศอย่างยั่งยืน

นอกเหนือจากโคพันธุ์แล้ว การนำเข้าโคขุนจำนวน 3,000 ตัว ยังถือเป็นมาตรการสำคัญในการรองรับความต้องการบริโภคเนื้อโคที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงเดือนรอมฎอนและวันตรุษอีดีลฟิตรี ซึ่งเป็นช่วงที่มีอุปสงค์เนื้อโคเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ นาย Agung เน้นย้ำว่า ช่วงเทศกาลสำคัญเหล่านี้มักเป็นความท้าทายในการรักษาเสถียรภาพของราคา การนำเข้าโคขุนจึงเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความมั่นคงของอุปทานเนื้อโค ตลอดจนรักษาระดับราคาที่เหมาะสมสำหรับผู้บริโภค ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรยืนยันว่าโคเนื้อที่นำเข้าทั้งหมดได้รับการตรวจสอบและเป็นไปตามมาตรฐานด้านสุขภาพสัตว์ตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง นาย Sriyanto รองผู้อำนวยการฝ่ายกักกันสัตว์ หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: IQA) เปิดเผยว่า IQA ได้ดำเนินการมาตรการควบคุมและตรวจสอบสุขภาพของโคเนื้อที่นำเข้าอย่างเข้มงวด รวมถึงการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากเท้าเปื่อย เพื่อให้มั่นใจว่าโคที่นำเข้ามามีสุขภาพแข็งแรง พร้อมเข้าสู่กระบวนการเพาะพันธุ์และขุนโคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขณะเดียวกัน นาย Djoni Liano ผู้อำนวยการบริหารสมาคมผู้เลี้ยงโคเนื้อแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Beef Cattle Farmers Association: GAPUSPINDO) ระบุว่า โคขุนที่นำเข้าจะถูกส่งเข้าสู่กระบวนการขุนโดยทันทีเพื่อเตรียมพร้อมรองรับความต้องการเนื้อโคที่เพิ่มขึ้นในช่วงเทศกาลรอมฎอนและอีดีลฟิตรี ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ภายในประเทศ โดยคาดว่าจะการเพิ่มจำนวนประชากรโคเนื้อจะช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้าเนื้อโคจากต่างประเทศในระยะยาว พร้อมทั้งส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคในประเทศอย่างยั่งยืน

อินโดนีเซียเร่งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและ พึ่งพาตนเองด้านข้าว ท่ามกลางวิกฤตอาหารโลก

เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยคุกคามจากวิกฤตอาหารโลก ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความไม่แน่นอนของระบบกระจายสินค้า นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเร่งดำเนินการมาตรการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านการผลิตข้าว ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างปริมาณการสำรองอาหารแห่งชาติ นาย Amran ระบุว่า สถานการณ์วิกฤตอาหารในญี่ปุ่น มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ถือเป็นสัญญาณเตือนที่สำคัญให้อินโดนีเซียต้องดำเนินการมาตรการเชิงรุกเพื่อปกป้องความมั่นคงทางอาหารของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายล่าสุดของรัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่มีการปล่อยข้าวสำรองฉุกเฉินจำนวน 210,000 ตัน จากคลังสำรองข้าวแห่งชาติที่มีปริมาณรวม 1 ล้านตัน เพื่อบรรเทาผลกระทบจากราคาข้าวที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรุนแรง วิกฤตดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องจากคลื่นความร้อนรุนแรง ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตและกระบวนการกระจายสินค้า

ขณะเดียวกัน มาเลเซียกำลังเผชิญกับภาวะขาดแคลนข้าวภายในประเทศ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความวิตกกังวล เนื่องจากปริมาณข้าวในตลาดลดลงอย่างมาก และราคาข้าวในประเทศปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ราคาข้าวนำเข้าที่สูงกว่ายังสร้างภาระให้กับประชาชนมากขึ้น ขณะที่ ฟิลิปปินส์ได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านความมั่นคงทางอาหารตั้งแต่ต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2568 หลังจากอัตราเงินเฟ้อของข้าวพุ่งสูงถึงร้อยละ 24.4 ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดในรอบ 15 ปี สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดของระบบการพึ่งพาการนำเข้าอาหาร และเป็นบทเรียนสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่า การพึ่งพาการนำเข้าอาหารไม่ใช่แนวทางแก้ไขปัญหาระยะยาว อินโดนีเซียจึงจำเป็นต้องเสริมสร้างการผลิตภายในประเทศให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) รายงานว่า ในปี 2567 มีประชากรกว่า 864 ล้านคนทั่วโลกที่ประสบปัญหาความไม่มั่นคงทางอาหารอย่างรุนแรง โดยภูมิภาคเอเชียและแอฟริกาได้รับผลกระทบมากที่สุด ปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดวิกฤตดังกล่าว ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ความขัดแย้งทางการเมือง และความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม อินโดนีเซียสามารถรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอ้างอิงจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2568 พบว่า ราคาข้าวระดับปานกลางในอินโดนีเซียอยู่ที่ประมาณ 13,000 - 14,000 รูเปียห์/กิโลกรัม ซึ่งต่ำกว่าระดับราคาสูงสุดในปี 2567 ที่เคยปรับตัวสูงถึง 16,000 รูเปียห์/กิโลกรัม ทั้งนี้ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ราคาข้าวในอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยราคาข้าวที่โรงสีอยู่ที่ 14,274 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม

เพื่อรักษาเสถียรภาพของปริมาณสำรองและราคาข้าว ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้มีคำสั่งให้ Bulog ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของรัฐที่รับผิดชอบด้านการบริหารจัดการข้าว เร่งดำเนินการจัดซื้อข้าวจำนวน 3 ล้านตันจากเกษตรกร โดยกำหนดราคากลางของข้าวเปลือกที่ 6,500 รูเปียห์/กิโลกรัม และราคาข้าวขาวที่ 12,000 รูเปียห์/กิโลกรัม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรผลิตข้าวอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังคงดำเนินการเสริมสร้างความร่วมมือกับกระทรวงอื่นๆ และหน่วยงานระดับท้องถิ่น เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการกระจายข้าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นจากปัญหาการรั่วไหลของระบบ โดยนาย Amran กล่าวว่า การพึ่งพาตนเองด้านข้าวไม่ใช่เพียงแค่เป้าหมายเชิงนโยบาย แต่เป็นความจำเป็นที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ และลดความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอินโดนีเซียในระยะยาว

OAA, Jakarta - February 2025

SELAMAT DATANG KETUA KOMISI IV DPR RI BESERTA JAJARAN DI KEBUN ANGGUR FIRIZCO

กระทรวงเกษตรฯ จับมือหอการค้าและสภาอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย (KADIN) ส่งเสริมอุตสาหกรรมโคนมและภาคการผลิตนมของประเทศ

กระทรวงเกษตรร่วมกับหอการค้าและสภาอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย (KADIN) ดำเนินมาตรการเชิงรุกเพื่อเสริมสร้างอุตสาหกรรมโคนมและภาคธุรกิจด้านผลิตภัณฑ์นมภายในประเทศ ผ่านการส่งเสริมการลงทุนในหลากหลายรูปแบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตน้ำนมดิบ ลดการพึ่งพาการนำเข้า และสร้างระบบนิเวศทางธุรกิจที่มีเสถียรภาพและยั่งยืนสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม

นาง Tri Melasari เลขาธิการกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ระบุว่า ความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตร และ KADIN ถือเป็นแนวทางเชิงกลยุทธ์ในการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมโคนมครบวงจร ตั้งแต่กระบวนการผลิตต้นน้ำไปจนถึงอุตสาหกรรมแปรรูปปลายน้ำ โดยให้ความสำคัญกับเกษตรกรรายย่อยเป็นหลัก ทั้งนี้ รัฐบาลมีความมุ่งมั่นในการส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้านการผลิตน้ำนมดิบ พร้อมคาดหวังว่าการสนับสนุนจาก KADIN จะช่วยขยายการลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ขยายตัวอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านการเพิ่มประชากรโคนมและการเสริมสร้างศักยภาพของภาคการแปรรูปผลิตภัณฑ์นม นอกจากนี้ รัฐบาลยังให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการลดลงของผลผลิตน้ำนม อันเป็นผลจากการแพร่ระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) ซึ่งส่งผลกระทบต่อกลุ่มเกษตรกรโคนมในเมืองบันดุงและเมืองบันดุงตะวันตก เพื่อฟื้นฟูอุตสาหกรรมดังกล่าว ได้มีการพัฒนาโครงการสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยนำเสนอสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Kredit Usaha Rakyat: KUR) และมาตรการจูงใจด้านการลงทุนจากภาคเอกชน ซึ่ง KADIN จะเข้ามามีบทบาทในการอำนวยความสะดวกด้านเงินทุน อันเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมโคนมในระยะยาว

ในส่วนของภาคเอกชน นาย Reza V. Maspaitella ประธานฝ่ายวางแผนการลงทุนของ KADIN ได้กล่าวถึงโครงการ Focus Social Investment ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนเพื่อความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและการพัฒนาอุตสาหกรรมโคนมผ่านการขับเคลื่อนโดยชุมชน (Community-Based Entrepreneurship) นอกจากนี้ KADIN ยังอยู่ระหว่างประสานงานกับบริษัท Danantara เพื่อกำหนดกรอบการจัดสรรเงินทุนในภาคปศุสัตว์ โดยเฉพาะด้านการนำเข้าโคนมพันธุ์ดี เพื่อขยายศักยภาพการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ภายใต้หลักการส่งเสริมเกษตรกร พร้อมกำหนดค่าธรรมเนียมทางการเงินไม่เกินร้อยละ 3 ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยลดภาระต้นทุนให้แก่เกษตรกร

ขณะเดียวกัน นาย Panggah Susanto รองประธานคณะกรรมการชุดที่ 4 สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่รัฐบาลต้องรับรองการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้วยสินเชื่อที่มีต้นทุนต่ำสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม โดยเฉพาะในเมืองบันดุงตะวันตก ซึ่งเป็นหนึ่งในศูนย์กลางหลักของการผลิตน้ำนมดิบของประเทศ ทั้งนี้ หนึ่งในอุปสรรคสำคัญที่เกษตรกรต้องเผชิญคือข้อจำกัดด้านเงินทุนสำหรับการเพิ่มจำนวนโคนมและการยกระดับคุณภาพการผลิตนม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีนโยบายเชิงรุกเพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงสินเชื่อได้ง่ายขึ้น ด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำและเงื่อนไขที่ยืดหยุ่น ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญช่วยให้เกษตรกรสามารถขยายฟาร์มโคนมและเพิ่มผลผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD)

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2568

อินโดนีเซียและไทยเสริมสร้างความร่วมมือในการควบคุมโรคสัตว์

เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2568 นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และ
บริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร ได้ให้การต้อนรับนายสมชวน รัตนมังคลานนท์
อธิบดีกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทย ณ กระทรวงเกษตร
กรุงจาการ์ตา การเยือนครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อขยายความร่วมมือระหว่างสองประเทศ
ในด้านการควบคุมโรคสัตว์ที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ ตลอดจนเสริมสร้างความ
มั่นคงและประสิทธิภาพของภาคการปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์
ผ่านการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และความร่วมมือทางเทคนิค

นาย Agung ได้เน้นย้ำถึงความสำเร็จของประเทศไทย ซึ่งได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากองค์การสุขภาพ
สัตว์โลก (World Organisation for Animal Health: WOAH) ในการควบคุมและป้องกันโรคปากและ
เท้าเปื่อย (Foot-and-Mouth Disease: FMD) ซึ่งอินโดนีเซียมีเป้าหมายที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้รับสถานะ
เดียวกัน นอกจากนี้ Dr. Agung ยังได้กล่าวถึงศักยภาพของบริษัทผู้ผลิตวัคซีนในอินโดนีเซีย ซึ่งสามารถผลิตวัคซีน
ป้องกันโรค FMD ได้ภายในประเทศ โดยคาดว่าความสามารถดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการควบคุม
โรคภายในประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม

ในโอกาสนี้ นายสมชวน รัตนมังคลานนท์ ได้ยืนยันถึงความพร้อมของประเทศไทยในการถ่ายทอดองค์ความรู้และ
ประสบการณ์เกี่ยวกับการควบคุมโรคปากและเท้าเปื่อย ตลอดจนโรคไข้หวัดนกชนิดรุนแรง (Highly Pathogenic
Avian Influenza: HPAI) โดยเล็งเห็นถึงโอกาสในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเสริมสร้างความร่วมมือทางเทคนิค
ระหว่างทั้งสองประเทศ ทั้งนี้ ที่ประชุมเห็นพ้องร่วมกันว่า การดำเนินความร่วมมือดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพ
ของภาคการปศุสัตว์ทั้งในอินโดนีเซียและไทยให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น โดยการประชุมครั้งนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของ
การพัฒนาความร่วมมือที่แน่นแฟ้นและยั่งยืน เพื่อตอบสนองต่อความท้าทายในด้านสุขภาพสัตว์ของภูมิภาคต่อไป

เครือข่ายชลประทานของท้องถิ่นชำรุดกว่าครึ่ง! ผู้เชี่ยวชาญเตือน อาจกระทบเป้าหมาย ความมั่นคงทางอาหาร

คำสั่งประธานาธิบดีฉบับที่ 1 ปี 2568 ว่าด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภายในกรอบงบประมาณรายจ่ายแผ่นดิน (APBN) และงบประมาณรายจ่ายระดับท้องถิ่น (APBD) ปีงบประมาณ 2568 ส่งผลกระทบอย่างกว้างต่อหลายภาคส่วน โดยเฉพาะการปรับลดงบประมาณโครงสร้างพื้นฐานจาก 110.95 ล้านล้านบาท เหลือ 81.38 ล้านล้านบาท ซึ่งส่งผลต่อโครงการสำคัญ เช่น การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำและระบบชลประทานที่มีบทบาทหลักในภาคเกษตรกรรม อ่างเก็บน้ำถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบชลประทาน เนื่องจากสามารถกักเก็บน้ำในฤดูฝนเพื่อนำมาใช้ในฤดูแล้ง ช่วยให้มีน้ำเพียงพอตลอดปี สนับสนุนการเพิ่มรอบการเพาะปลูกและขยายพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มผลผลิต อย่างไรก็ตาม การระงับโครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำอันเนื่องมาจากการลดงบประมาณ อาจส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศ

Dr. Endita Prima Ari Pratiw อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย Gadjah Mada (UGM) ระบุว่า งบประมาณด้านชลประทานที่มีอยู่อย่างจำกัด เมื่อถูกปรับลดเพิ่มเติม อาจส่งผลให้โครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานที่ชำรุดเสื่อมโทรม ถุดโทรมลงไปอีก ทั้งนี้ หากมีการปรับลดงบประมาณดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและการจัดสรรที่เหมาะสม งบประมาณสำหรับการก่อสร้าง พื้นฟู และบำรุงรักษาระบบชลประทานควรได้รับการจัดลำดับความสำคัญเป็นอันดับต้น เพื่อรักษาความต่อเนื่องของภาคเกษตรกรรมและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ตามข้อบังคับกระทรวงโยธาธิการและการเคหะ ฉบับที่ 14 ปี 2558 ว่าด้วยเกณฑ์และการกำหนดสถานะพื้นที่ชลประทาน อินโดนีเซีย มีพื้นที่ชลประทานประมาณ 9.14 ล้านเฮกตาร์ แม้ว่าตัวเลขดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา โดยบางส่วนลดลงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ที่ดินและกระบวนการทำให้เป็นเมือง (urbanization) ขณะเดียวกัน ก็มีการพัฒนาพื้นที่ชลประทานเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม แหล่งข้อมูลหลายแห่งระบุว่าพื้นที่เกษตรกรรมกว่า 1 ล้านเฮกตาร์ถูกปรับเปลี่ยนไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ขณะที่แผนพัฒนาแห่งชาติระยะกลาง (RPJMN) ปี 2562-2567 ตั้งเป้าหมายเปิดพื้นที่ชลประทานใหม่จำนวน 1 ล้านเฮกตาร์ ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา เนื่องจากพื้นที่ชลประทานใหม่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีคุณภาพดินต่ำ อาจไม่สามารถให้ผลผลิตได้ดีเท่ากับพื้นที่ชลประทานเดิมที่มีดินอุดมสมบูรณ์

นอกจากนี้ ข้อมูลจากกระทรวงโยธาธิการและการเคหะระบุว่า ร้อยละ 77 ของเครือข่ายระบบชลประทานที่อยู่ภายใต้การบริหารของรัฐบาลกลางยังคงอยู่ในสภาพดี อย่างไรก็ตาม Dr. Endita ระบุว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของเครือข่ายระบบชลประทานที่อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลท้องถิ่นอยู่ในสภาพชำรุด อันเป็นผลจากข้อจำกัดด้านงบประมาณของรัฐบาลท้องถิ่นที่ไม่สามารถเทียบเท่ากับรัฐบาลกลางได้ พร้อมทั้งแสดงความกังวลว่า หากการปรับลดงบประมาณส่งผลต่อการก่อสร้าง พื้นฟู และบำรุงรักษาระบบชลประทาน อาจทำให้ปัญหาการเสื่อมโทรมรุนแรงขึ้น จนไม่สามารถกระจายไปยังพื้นที่เพาะปลูกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรลดลง

ภายใต้บริบทของการปรับลดงบประมาณเช่นนี้ นอกเหนือจากการบำรุงรักษาและขยายเครือข่ายชลประทานแล้ว การเสริมสร้างเทคโนโลยีการเกษตร เช่น โครงการปรับปรุงระบบชลประทานให้ทันสมัย ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มผลผลิต อย่างไรก็ตาม ระบบชลประทานที่ทันสมัยจำเป็นต้องมีโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมและงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอ ดังนั้น สิ่งที่เป็นเรื่องด่วนกว่าคือการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการ และการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบชลประทาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของระบบ การพัฒนาในส่วนนี้จะส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรในระยะยาว และช่วยสร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับประเทศ

ที่มา: มหาวิทยาลัย Gadjah Mada วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2568

สุมาตราใต้ส่งออกผงยางไปจีน ล็อตแรก 162 ตัน

บริษัท PT. Rubber Innovation Indonesia ซึ่งเป็นบริษัทที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานศุลกากร Palembang (Palembang Customs Office) ประสบความสำเร็จในการส่งออกผงยาง (Rubber Powder) จำนวน 162 ตันไปยังประเทศจีนเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2568 PT Rubber Innovation Indonesia ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนตุลาคม 2567 ณ จังหวัดสุมาตราใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินธุรกิจรีไซเคิลขยะยาง อาทิ ยางรถบรรทุกและยางเครื่องจักรหนัก เพื่อนำมาแปรรูปเป็นผงยางนิวคาไลซ์ (Vulcanized Rubber Powder) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและมุ่งเน้นการส่งออก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากกระบวนการแปรรูปของบริษัทฯ สามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าประเภทต่างๆ เช่น พื้นรองเท้า สายพานลำเลียง สนามแข่งม้า สนามเทนนิส ส่วนผสมในยางมะตอย ตลอดจนการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกครั้งนี้ถือเป็นการแนะนำผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ สู่ตลาดต่างประเทศ ซึ่งคาดว่าจะนำไปสู่การขยายตลาดและการจัดหาวัตถุดิบอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการส่งออกที่ยั่งยืน

นาย Zheng Guo Jiang กรรมการผู้จัดการของบริษัท PT. Rubber Innovation Indonesia เปิดเผยว่าการส่งออกครั้งนี้ดำเนินการผ่านตู้คอนเทนเนอร์จำนวน 6 ตู้ ซึ่งนับเป็นก้าวสำคัญของบริษัทฯ ในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้ จังหวัดสุมาตราใต้ถือเป็นหนึ่งในแหล่งผลิตยางธรรมชาติที่สำคัญของอินโดนีเซียและมีบทบาทสำคัญในตลาดโลก ดังนั้น การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสนับสนุนทั้งการผลิตและการส่งออกยางแปรรูป ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมถึงการสร้างงานและโอกาสทางอาชีพให้แก่ประชาชนในภูมิภาค

ด้านนาย Andri Waskito หัวหน้าสำนักงานศุลกากร Palembang ได้เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของหน่วยงานในการสนับสนุนอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการส่งออก โดยสำนักงานศุลกากร Palembang จะยังคงให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจในภูมิภาค รวมถึงการสร้างงานให้แก่ประชาชนในจังหวัดสุมาตราใต้

ที่มา: Liputan 6 วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2568

